

Det første hold i Afghanistan

Fra overkonstabel D.C. Christensen og konstablerne R.B. Sønderup og M.K. Bruun-Rasmussen har vi modtaget følgende beretning om deres deltagelse på første hold i Afghanistan. Den danske styrke er på cirka 300 mand, hvoraf Trænregiment bidrager med en Logistikdeling på cirka 30 mand samt en mindre militærpolitistyrke på seks mand.

Allerede fra de første timer i Afghanistan, begyndte vi at mærke de omvæltninger der var fra den hverdag, vi alle kender så godt. Varmen, støvet, den tørre luft og de arbejdsmæssige problematikker, der er i missions områder.

Allerede på vej ned til Camp Bastion viste det sig, at vores samarbejde, fysik og kommunikation med både englænderne og også høj grad os danskere imellem skulle sættes på prøve.

Grundet sandstorm og operationer i området blev vores transport videre fra Kabul til Camp Bastion via Kandahar noget forsinket. Det tog os i alt seks dage at komme fra Karup og vores familier til Camp Bastion.

Ventetiden blev brugt til at akklimatisere, socialiserer og tale om, hvordan det mon ville blive, at være på HOLD 1. De fleste af os havde ingen idé om hvad det var vi kom ud til. Ville det være IRAK 1 scenariet, hvor de landede i ørkenen og så startede op fra bunden med at bygge lejr, eller kunne vi se frem til én til dels færdigbygget lejr?

20-mandstelte og feltsenge

Efter ankomsten til Camp Bastion viste et klart billede sig: Englænderne havde allerede opstillet de telte vi skulle bo i. Teltene bestod af 20-mandstelte med feltsenge og skabe til hver enkelt. Nogle få telte var seksmandstelte med lukkede kabiner. Således skulle vi så bo de næste 120 dage.

Da vi ankom til lejren var de fleste containere ankommet og var linet op på Danelagen lines (Danskernes hjørne af

lejren's østside). Så vores første opgave var at få dem opstillet til et velfungerende og effektivt Logistikområde. Løsningen blev en gade med containere på hver side, hvor forsyner V-MEK, E-MEK og FEKS havde værksteder og kontorer. I hver ende af gaden var der, allerede før vi ankom, bygget to store IPS telte der var 12x15m, der hurtigt blev indrettet til depot i det ene og 3 ECH værksted i det andet.

Forsyninger til de kæmpende enheder

Hverdagen dernede gik primært med at modtage de vare der kom hjemmefra, så vi kunne støtte andre danske enheder i lejren, men den helt store opgave var at få forsyninger ud til de kæmpende enheder. Da forsyningsvej til - i starten Mush Qaleh og senere Operation Medusa - var besværlig og til tider uoverskuelig, blev vores samarbejde med englænderne alfa og omega for, at denne opgave kunne løses.

Et typisk eksempel kunne være ammunition, mad og vand til eskadronen, hvor vi typisk ville få en melding om, hvor mange tons gods der kunne flyttes, og at det skulle flyves ved første lys næste morgen.

Vi løb dog ofte ind i problemer med udskydelse, fremskyndelse og ændringer i den mængde gods, der kunne flyves

og hvilke behov der var for genforsyning. Det gav til tider en del frustrationer, og vi i lejren måtte hurtigt lære at fleksibilitet var af stor vigtighed.

Foruden vores forsyningsarbejde havde vi også mange andre tidskrævende opgaver: Udover at tanke vores egne køretøjer havde vi til opgave at tanke de britiske brandbiler to gange om ugen og tanke generatorer og køle-containerer hver dag. Også transportopgaver i lejren var der. Kørsler fra landingspladsen til forskellige destinationer i lejren med ammunition, post, medicin og meget andet.

Ud over vores almindelige arbejde havde vi mange andre projekter. Der blev bygget en messe, der kunne benyttes til at se film og spille playstation. Vi havde også en bar hvor man kunne købe en sodavand og lidt snask og den blev brugt flittigt. Vi fik lavet Beach-vollybane og terrasse. Men mange af de timer vi havde efter endt arbejde, blev brugt til at holde kontakt til dem der hjemme. Telefoner og inter-net blev i hvert fald flittigt brugt. Englænderne havde også en lille kiosk, som var flittigt besøgt af lejrens indbyggere.

Alt i alt en rigtig god tur som bød på en masse udfordringer og erfaringer som vi er sikre på at alle vil kunne benytte både i og efter deres arbejde fremover.

Tema: Afghanistan

Den skarpeste danske militæroperation siden slaget ved Dybbøl i 1864

Af oversergent-MP D. Haraldsson

Det er nu, når vi nærmer os afslutningen på vores udsendelse, at jeg sætter mig ned og ser tilbage på de sidste fire måneder. Som Hold 1 har der været meget for os at tage fat på. En MP-station skulle jo oprettes, hvilket involverede en del af det berygtede MP-gør-det-selv-tømrerarbejde.

Vi både sover og arbejder i telte, hvilket betyder, at når der er sandstorm udenfor, ja...så er der også sandstorm indenfor.

Der var, ved vores ankomst, daglige sandstorme, til stor harme for de britiske feltkøkke, som ikke har mulighed for at lukke deres køkkentelt. Sandkage stod derfor tit på menuen.

Alle disse udfordringer skiller sig måske ikke så meget ud fra normalbilledet på et Hold 1, men det gjorde den operative opgaveløsning til gengæld.

En højborg for Taleban

Vi er seks MP'ere udsendt, som støtte for DANCON. En del af vores opgave var derfor, at støtte den lette opklaringseskadron (LOPKESK), som hurtigt efter vores indsættelse i området skulle besætte en delingslejr i en lille by, ca. 50 km nordøst for vores lejr. Byen, der hedder Musa Qal'eh, er en højborg for Taleban og har fået en meget stor politisk betydning. Den har efterfølgende været meget i nyhederne.

Musa Qal'eh er, ganske som de siger i nyhederne, et elendigt sted at være. Til- og afgangveje er stærkt begrænsede og området så tæt bebygget, at det er svært selv at sikre en helikopterlandingsplads.

Taktisk var det en dårlig lejr, hvor vi havde stærkt begrænset manøvrefrihed og havde svært ved at udvise initiativ og momentum. Vi var ganske enkelt i forsvarsposition. Der indløb imidlertid et direkte ønske fra præsident Karzai,

hvor han anmodede ISAF om at blive inde i selve byen og sørge for, at det afghanske flag blev ved med at veje højt over byens hustage, for på den måde at afværge, at Taleban fik en propaganda-sejr uden sidestykke. Det sørgede danskerne for.

Der var en del støtteelementer tilknyttet eskadronen. En gruppe fra elektro-

nisk krigsførelse indgik i styrken. De viste sig at være uundværlige - faktisk så gode, så jeg ikke kan forestille mig, at man i fremtiden vil indsætte danske soldater under lignende forhold uden dem. Ingeniørerne stillede et EOD (Explosive Ordnance Disposal) hold, Britterne stillede et UAV (Unmanned Aerial Vehicle) hold, som sørgede for fjernsty-

rede overvågningsfly over os. Vi havde også en britisk MMT (Middeltung Morter) trop og finskytter. Jægerkorpset stillede finskytter til vores rådighed og sidst, men ikke mindst, var vi tre MP'ere tilknyttet eskadronen.

Vi opererede som infanterister

Det viste sig hurtigt, at MP-opgaverne var af infanterimæssig karakter. Vi opererede under hele forløbet på lige fod med spejderne, dvs. bemandede vagttårnene og nærforsvarene. Vi måtte falde tilbage på soldaterhåndværket, de gamle, næsten glemte færdigheder, såsom kamp fra stilling, skjul og sløring, dækningstykkelse, pionærtjeneste og LMG-skydning. Også afstandsbedømmelse, måludpegning og 40 mm skydning kom i flittigt brug. At vi var under feltmæssige forhold, betød, at vi brugte vores foldevasker, enkeltmandskogeren, teltflagene og andre stumper, som vi, som MP'ere, ikke er vant til at skulle slæbe med på mission mere. Det var et totalt tilbagefald på enkeltkæmperuddannelsen. Vi opererede som infanterister, med den undtagelse, at vi var klar til at tage det MP-relevante, da det forekom.

Der var på tidspunkter så travlt, at selv ved hårdt sårede danske soldater, måtte vi nøjes med at skrive overfladiske notiser, alt imens vi sad på en ammunitions-kasse i mørket med en pandelampe på hovedet. Vi spændte således bredt, idet vi det ene øjeblik skulle kunne bekæmpe fjenden, for derefter at skulle skrive en grammatisk korrekt skildring af hændelserne. Men det er MP's lod.

Under hele operationen, havde vi en massiv opbakning fra luften, i form af britiske Harrier-fly og Apachehelikoptere, amerikanske A-10 jagerfly, B1 bombefly, "Spectra Gunships" og Apachehelikoptere, franske Mirage jagerfly og hollandske F-16 jagerfly. De var i luften over os hver dag og korrespondancen mellem dem og vores Forward Air Controller var en fornøjelse at følge med i.

Største slag siden Dybbøl i 1864

Taleban har, under vores indsættelse, med deres mere end 60 angreb, prøvet sig frem med hele deres arsenal af mor-

terer, 107 mm kineserraketter, dysekanoner, panserværnsvåben og diverse håndvåben, inklusiv snigskytter.

Vi lå, alt i alt, under BSO lignende forhold i fem uger og kæmpede, indtil vi blev afløst af britiske styrker. Det er populært blevet sagt, at vores ophold i Musa Qal'eh var den skarpeste danske militæroperation siden slaget ved Dybbøl i 1864. Det kan vi, som har siddet i området, kun nikke bekræftende til.

Efter opholdet i Musa Qal'eh, forlod vi byen med en følelse af succes, om end de fleste nok var lidt trykket af tanken om de gæve britiske soldater der afløste os, som vi derfor blev nødt til at efterlade i en situation, som jeg ikke under dem.

Desværre var de britiske soldater ikke ligeså godt rustet til opgaven, som vi havde været. De manglede basale stumper som feltsenge og myggenet. Stemningen var trykket, da vi afmonterede TMG'erne fra vagttårnene og monterede dem på vores køretøjer, inden vores udkørsel. Briterne havde desværre ingen TMG'er. Det viste sig også, at kort efter at vi forlod dem, tiltog Talebans aktivitet i området væsentligt.

Jeg sidder og skriver disse ord på MP-Stationen i Camp Bastion. Ude foran stationen vajer Dannebrog sagte i en stille vind, men endnu engang kun på halv.

Briterne har mistet endnu en mand i vores gamle lejr i Musa Qal'eh.

Siden vi forlod dem, for blot fjorten dage siden, har de mistet tre af de unge mænd, som vi overdrog lejren til. Sidst jeg hørte, havde de ni sårede, heraf to alvorligt.

Færre tab end vores allierede

Denne mission har været en meget heldig start på, hvad jeg personligt ser som en positiv udvikling i forsvaret. Vi bevæger os ud i mere og mere farlige områder, som tvinger os til at udvise mere og mere professionelle holdninger. Indtil nu har de danske soldater brilleret på alle fronter og igen, ligesom i alle andre missionsområder, lidt færre tab end vores allierede.

Og selvfølgelig har MP været med, helt i front.

Hilsen fra drengene i sandet.

Tema: Afghanistan

Der blev skruet næsten i døgndrift

1. Vedligeholdelseskompagni har i oktober måned haft et udrykkerhold på seks mand i Afghanistan til støtte for rotationen imellem hold 1 og 2. Opgaven var at reparere EAGLER og GD 270 for den Spejdereskadron, der var indsat i 35 dages kampe i Musa Qala. Her følger beretningen fra holdet.

For nogen kom varslet fredag den 22/9, for andre den 25/9 - vi skulle af sted tirsdag den 26/9.

Vi skulle til Afghanistan og hjælpe hold 1 med vedligeholdelse af kørekøjerne, eftersom de havde været i ilden flere gange, hvilket har slidt hårdt på bilerne.

Da vi havde fået div. udrustning og helbreds-godkendelse, var vi tirsdag klar til af køre til Kastrup og slutte os til Fagligt forkommando fra hold 2.

Efter et hyggeligt ophold i Kastrup hvor vi mødtes med de andre, var vi således klar til afgang – seks mand i alt.

Vi drog mod Kabul med en kort mellem-landing i Istanbul. Her fik vi mulighed for at kigge lidt på den multinationale lejr, der er blevet bygget her.

Efter en god nats søvn, skulle vi d. 28/9 flyve videre til Camp Bastion, men englænderne havde travlt og kunne ikke flyve, så vi fik et "lift" af en Belgisk Herkules, der kunne flyve os til Kandahar.

Sand, støv og solnedgang

Vel ankommet til Kandahar fik vi endnu en overnatning. Her sov vi i kæmpe telte med plads til ca. 200 mand. Vi have lige nået at pakke ud og skulle til at se en film for at koble af, da alarmen lød, og vi måtte iføre os fragmentationsvest og hjelm og gå i shelter. Efter ca. 30 min blev alarmen afblæst, og så kunne vi se film og gå til køjs.

Næste morgen skulle vi endelig ud til Camp Bastion. Vi ankom kl. 18.00 og fik det første indtryk: Sand, sand, sand og masser af støv, men den flotteste solnedgang vi længe har set.

Efter spising og indkvartering, som er i telte med feltsenge til seks – otte

mand, (i vores gæstetelt var der ingen aircondition (A/C)), kunne vi endelig komme i gang.

Den første aften blev der optalt værktøj og kigget på vedligeholdsmiddeler, så vi kunne danne os et overblik over, hvad der skulle laves, og hvordan det skulle prioriteres.

Efter en god nats søvn, og en gang rationeret engelsk morgenmad - det er englænderne, der står for maden i lejren - lærte vi hurtigt, at vi ikke bare kunne tage for os af retterne, som vi havde lyst til: Man måtte vælge én ting (one choice) fx 1 stk. kød el. fugl m/typisk kartoffelmos el. pasta. Men okay, vi blev mætte og gik herefter i gang med opgaverne.

Nu var der bare lige det med varmen: Vi er jo af gode grunde ikke vant til så varmt et klima, og efter de første to ti-

mer var der da også drukket de første tre liter vand pr. mand.

Evnen til omstilling

Der blev arbejdet hårdt: Bærearbejde, bærekugler, styrekugler, trækaksler, fjedre, støddæmpere, reparationer af A/C anlæg, køleranlæg, og en del svejsearbejde på undervogne og af div. skud og fragmentationshuller.

Efter to dage var vi ved at løbe tør for reservedele, så vi gik og ventede på at Herkules'en fra Danmark skulle lande. Der var jo forud for turen bestilt en hel del reservedel til os.

Sent eftermiddag kom så stumperne, og der kunne arbejdes videre. Det kan altså lade sig gøre at få stumper hjem, inden næste hold roterer ned!

Humøret var i top og de næste dage blev der skruet, næsten i døgn drift, kun afbrudt af søvn, som også var tiltrængt.

Vi havde også mulighed for at opleve, at de lokale kom til lejren og solgte en masse spændende ting. Der var dvd'er, ure, lokalt tøj, smykker og en masse anden skrammel, men det var dog et hyggeligt afbræk i hverdagen. Det er fantastisk, hvordan vi mennesker er hurtige

til at omstille os og få indarbejdet en daglig rytme.

Det er også godt at se, hvor langt hold 1 var kommet med at oprette lejren. Der er fælles messe, telefonbokse, Internet-bokse, og endelig vores værkstedsområde.

Der er opstillet værkstedstelt med støbte gulv, og der er monteret lift og belysning.

Generelt er LOGDEL's område blevet kanon. Der er alt: Reservedele, elektronikmekaniker, våbenmekaniker og depot. Alt hvad der skal bruges i den daglige drift.

Der blev skruet igennem

Fredag d. 6/10, var vi ved at være færdige, og vi fik at vide, at der var booket pladser til os på det sidste rotationshold, der skulle hjem søndag d. 8/10 - så nu skulle der skrues igennem!

Søndag var vi klar, men turen blev flyttet til mandag, så vi brugte dagen på at slappe af, se lidt film og få noget tiltrængt søvn, men ikke mindst sige pænt farvel til alle dem, vi havde lært at kende.

Mandag skulle vi være klar til check in kl. 0845, for vi skulle flyve 1040.

Med en enkelt overnatning i Kabul, hvor vi igen kunne spise alt, og så meget vi ville, var vi igen på vej hjem til Danmark, hvor vi lande i Karup kl. 18. Så ventede vi på bagagen, og dem der skulle køre os til Aalborg. Vi ankom til Aalborg ca. 2200, og var glade for at gense familien/kæresten.

Status for turen er, at vi på ni dage fik repareret 23 køretøjer, og var den primære årsag til at eskadronen kom på hjul. Det er en stor tilfredsstillelse at bidrage til så synlig en ting.

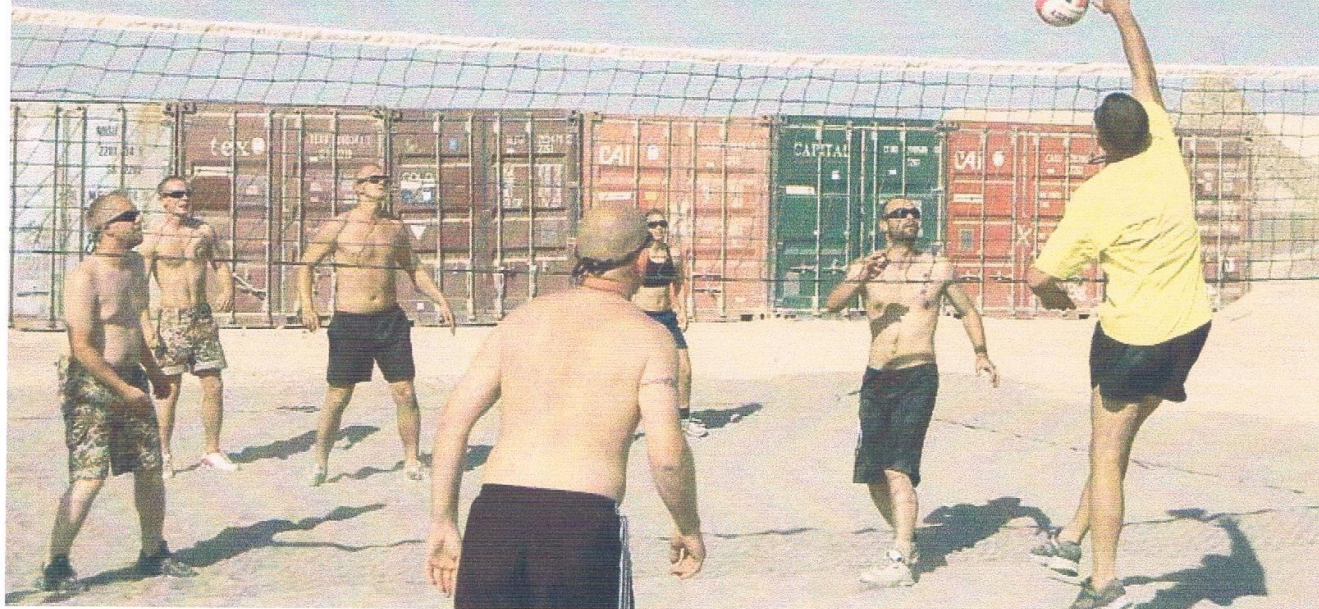
Vi havde en god tur og har lært en masse dejlige mennesker at kende, tak for det.

Vi vil også gerne retten en tak til DANELM, LOGDEL/ISAF og ikke mindst 1 LOGBTN, for hjælpen og støtten – også til vores pårørende før og under vores tur i missionsområdet.

Venlig hilsen

Udrykkerholdet.

Livets gang i Camp Bastion

Fra overkonstabel C. Bertelsen, der er taget med Hold 2 til Afghanistan, har vi modtaget denne beretning.

Nu har hold 2 været her i nogle dage i den sydlige Helmand provins i Afghanistan, og er ved at komme godt ind i de daglige rytmer. Det er nemt at komme på arbejde: Ingen transporttid eller kø på motorvejen. Om morgenen skal vi egentlig bare ud af teltet - så er vi på arbejde.

Et fast ritual om morgenen og aftenen, er flaghejsning. Her er det traditionsrige Søværn med på banen. Kommandobefalingsmanden C.B. Nielsen kommer fra flådestationen i Frederikshavn, og flaget bliver fløjtet op om morgenen og ned igen om aftenen. Et tilbagevendende spørgsmål: "Er der ikke svært at fløjte med trille og toner?" Svar: "Det er nok svært at fløjte, så er det jo nok godt, at det er en pibe, bådsmanspibe."

Og sporten kort: Der kan tælles de første seks volleyballbaner i Camp Bastion, dog kun én på danske hænder. De bliver flittigt brugt i eftermiddagssolen. Man kan i løbet af en dag dyrke mange former for motion. Mange løber en tur rundt i lejren, eller benytter sig af motionsteltet med diverse håndvægte og træningsmaskiner.

Kun ét stykke kød

Vi bliver bispist af vores engelske værter, og maden er udmærket tilberedt. Hvis man er til ris og pasta, kan man spise alt hvad man kan få over på tallerkenen, med undtagelsen af kød: "one choice only!" Og der er en meget stor britisk oversergent til at håndhæve reglen. Dem der prøver på at "snyde", får et venligt rap over fingrene. Man får sågar besked på, at lægge det man har taget for meget, tilbage igen! Til jul, har vi fået lov til at låne det engelske køkken. Så

der skulle være rig mulighed for at få dansk julemad. Det glæder vi os til.

Tyngden ligger i logistikken

ISAF hold 2 er en broget flok. Alle Hærens regimenter er repræsenteret og til lige alle våbenarter. Specifik for Trænerregimentet, udover militærpolitiet ligger tyngden i logistikken. Opgaven vi løser, er støtte til den lette opklaringseskadron fra Bornholm. Når eskadronen er ude at løse deres opgaver i ørkenen, forbereder vi, der er hjemme i lejren, deres tilbagevenden.

Fremsynet i logistikken er bagvendt: Når varen er bestilt, kan der gå rigtig lang tid, inden den ankommer til Camp Bastion. Uden overdrivelser kan der gå flere måneder.

Skal man udsendes med en logistikenhed, får man god brug for diplomatiske evner og tålmodighed. På den anden side set er det også her udfordringen ligger,

Tema: Afghanistan

og er med til at gøre jobbet spændende. Logistikdelingen er sammensat af enheder fra hele landet. Det kan selvfølgelig være lidt kompliceret, men er samtidig en af udfordringerne/charmerne ved at være udsendt: Man kommer til at kende mange forskellige mennesker.

På velfærdssiden kan man gå over til NAFFI'en, en kiosk og opholdssted, stillet til rådighed af de engelske styrker. Man kan til tider kigge langt efter det store varesortiment. Men man kan dog købe små fornødenheder, som shampoo og tandpasta og engang imellem en kasse sodavand, hvis de da ikke er løbet tør. I den danske del af lejren, har vi indrettet et gammelt spisetelt som opholdssted, hvor man kan se fjernsyn, spille playstation, eller bare få sig en hyggesludder.

Nu hvor julen står for døren, og vejret river og rusker, så er det en mærkelig fornemmelse at gå rundt i shorts og korte ærmer. For mange af soldaterne herude, er det første gang de fejrer jul væk fra familie & venner, men til Jer der hjemme skal I vide, at der ikke går en dag, uden at vi tænker på jer.

Fra alle os til alle jer: Glædelig jul.

Logistikdelingen: Depot- og postpersonel, motormekanikere, elektronikmekanikere, forsyningsekspedienter, terminal-, bjergnings- og lejrsektionen.

Redaktionen ønsker læserne en rigtig god jul samt et knaldhamrende godt 2007

